

Bývalý vysoko postavený príslušník ZVJS vyzval dozorcov z Prešova, ktorí boli pri incidente s Lučanským, aby sa prihlásili na políciu: „Určite sa vám potom uláví. Lebo ten čas, kedy bude musieť po vás prísť polícia, sa blíži“

- CZ24 News | 5. ledna 2021

SLOVENSKO: Bývalý dlhoročný príslušník Zboru väzenskej a justičnej (ZVJS) Vladimír Mužík, ktorý pôsobil aj vo funkcii riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Leopoldove, na sociálnej sieti vyzýva dozorcov z Prešova, aby sa nespoliehali na ochranu ZVJS a išli vypovedať na políciu

Na Facebooku od smrti policajného generála a bývalého prezidenta PZ Milana Lučanského vzniklo viacero podporných stránok, z ktorých najmasovejšia s názvom [„Všetci za Milana #AllForMilan“](#) získala za pár dní už viac ako 31-tisíc členov.

Práve na tejto platforme sa objavila aj výzva plk. v.v Mgr. Vladimíra Mužíka, ktorý po svojej viac ako 30-ročnej praxi v slovenských väzniciach popísal aktuálne dojmy z prípadu Lučanský a uviedol aj

príklad jednej samovraždy za múrmi väznice spred rokov. Mužík okrem iného v minulosti viedol ústavy na výkon trestu v Nitre či v Leopoldove.

Výzva príslušníkom ZVJS v Prešove

„Vyzývam príslušníkov ZVJS ÚVV Prešov, ktorí boli svedkami zranenia a úmrtia gen. Lučanského nech sa vo vlastnom záujme prihlásia na najbližší útvar PZ a podajú k veci svedectvo. Nečakajte, že vás vedenie ústavu Prešov alebo vedenie ZVJS ochráni!“ Napísal Mužík 2. januára na sociálnej sieti.

„Nikto vám nehrozí bezdôvodne trestom, ale ak ste niečo spáchali, nikto vám nesľubuje ani beztrestnosť. Určite sa vám však potom ulaví. Lebo ten čas sa blíži, kedy bude musieť prísť po vás polícia. A potom to bude pre vás horšie. Urobte to aj pre ostatných príslušníkov ZVJS z celého Slovenska, ktorí sú teraz vo veľmi zlom svetle z pohľadu verejnosti.“

Podobný prípad spred takmer 20 rokov

„V ZVJS som odpracoval 32 rokov. Odišiel som so vztýčenou hlavou, lebo sa mi nepáčilo akým smerom sa ZVJS uberá pod vedení nového generálneho riaditeľa Ivana... A teraz k veci. V čase, keď som robil na oddelení PBS v Leopoldove, pre laickú verejnosť je to taká väzenská polícia, sme boli spolu s kolegami vyslaní nadriadeným na zdokumentovanie a zaistenie neodkladných úkonov vo veci samovraždy odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Myslím, že to bolo niekedy v roku 2003.“

Mužík vysvetlil, že po príchode pred celu mu vtedy boli podané informácie referentom režimu, kde sa to udialo, kto bol na cele.

„Začali sme s ohliadkou cely. Nebudem popisovať nepodstatné veci ohliadky, zameriam sa na samostatnú časť nájdenia mŕtvol. Poškodený ležal na posteli, na chrbte, na krku mal zachraňujúcou službou prerezanú slučku od opasku väzenských nohavíc. Odsúdení vo výkone trestu opasky môžu mať. Druhá časť opasku bola uviazaná o rám postele. Na cele boli s ním ešte dvaja spolubývajúci odsúdení – boli už medzičasom prebytovaní. Samovražda sa udiala v nočných hodinách, poškodeného našli službukonajúci referenti režimu až ráno. Vo výkone trestu, na rozdiel od výkonu väzby sa pravidelné kontroly v noci nevykonávajú, večer po 22.00 hod je večierka, zhasne sa svetlo a cela sa otvára ráno pri sčítaní.“

„Pri ohliadke mŕtveho tela sme nenašli žiadne známky vonkajších zranení, okrem na krku slabo viditeľná strangulačná ryha po opasku a zopár modrín na nohách. Táto ryha bola viditeľná len pod bradou. Dokončili sme komplet ohliadku cely a tela a spolu s uznesením o začatí trestného stíhania a pribratím znalca do konania sme nechali telesné pozostatky odvieť na súdnu pitvu, pričom znalci zo súdneho lekárstva sme položili otázky a čakali sme na predbežné výsledky znalca.“

Dodal, že po tom, čo prišli výsledky, znalec potvrdil smrť udusením, avšak vylúčil, že v polohe ležmo na chrbte si muž mohol udusenie spôsobiť sám.

„Podložil to odbornými výrazmi, pri bližšom skúmaní poškodenia krku. Záver – niekto mu musel v tom pomáhať tak, že ho pravdepodobne ťahali za nohy a tým sa tlak na krk zintenzívnil. Bolo len otázkou dňa, kedy v súčinnosti s Políciou sme vypočuli dvoch spolubývajúcich na cele a tí sa priznali, že ho obesili. Boli za to trestne stíhaní a aj odsúdení za vraždu obaja na doživotie.“

Vladimír Mužík na sociálnej sieti napísal, že za svoju 8-ročnú kariéru na oddelení PBS v Leopoldove bol prizvaný na šetrenie možno 15 samovrážd, ale ani v jednom prípade ako škrtidlo nebola tepláková bunda.

Lučanského osobne poznal

Poznamenal tiež, že nechce nikoho obviňovať a tvrdiť, že prípad údajnej samovraždy generála Lučanského prebehol takto.

„To čo si myslím je len moja vec. Chcem, aby bol tento príbeh v niečom užitočný pri vyšetrovaní. Vysvetlím, prečo som sa dal na moje výzvy príslušníkom ÚVV Prešov. Jeden dôvod je očistenie dobrého mena ZVJS, ktoré je dnes veľmi pošramotené. Druhý dôvod je, že to dlžím generálovi Lučanskému, ktorého som osobne veľmi dobre poznal pracovne z medzirezortnej spolupráce medzi ZVJS a Políciou pri eliminácii organizovaného zločinu v rokoch 2005 – 2010, o ktoré sa on a jeho kolegovia veľmi zaslúžili.“

„Bol to PÁN vyšetrovateľ a operatívec. Aj keď bolo voči nemu vznesené obvinenie, to nezmenší v žiadnom prípade moju úctu, ktorú voči jeho osobe a teraz už jeho pamiatke prechovávam. Svojimi statusmi s výzvami voči príslušníkom ZVJS Prešov som si narobil veľa nepriateľov z ich radov. Myslím, že takúto výzvu mal dať niektorý zo 16 riaditeľov väzníc na Slovensku. Nestalo sa, tak som ich zastúpil.“

Mužik píše, že aj keď ma zo ZVJS nemajú za toto radi, želá im, aby ZVJS opäť nadobudlo status, aký malo za čias predchádzajúcich generálnych riaditeľov, pod ktorými osobne slúžil.

„Prosím Vás, širokú verejnosť, neuplatňujte princíp kolektívnej viny, nedávajte všetkých príslušníkov ZVJS do jedného vreca, že sú to všetko vrahovia, zabijaci a pod. Drvivá väčšina z nich sú správne motivovaní pri tak ťažkom povolaní robiť si svoju robotu na sto percent aj bez použitia násilia.“

„Zodpovednosť nesie ZVJS“

„A čo prosím zvlášť, vôbec do toho neťahajte políciu vo vzťahu ku tomu, čo sa Milanovi stalo vo väznici. Za to nesie plnú zodpovednosť ZVJS. Kondolujem pozostalej rodine moju hlbokú úprimnú sústrasť, nech ten neprekonateľný smútok časom prekonajú.“

Dodal, že so svojimi príspevkami v skupine „Všetci za Milana“ končí, lebo sa mu nepáči, že sa to zvrhlo k hrubým vulgarizmom proti predstaviteľom jednotlivých vládnych strán.

„Za normálnych podmienok, keby nebol lockdown, by som išiel na generálovu rozlúčku do Štrby. Dodržím však pokyn hygienikov – necestovanie mimo okresu a zúčastním sa pietnej spomienky, ak sa zorganizuje pred Krajským riaditeľstvom PZ Trnava. Viem, že riskujem pokutu, ale na človeka ako Milan sú peniaze zanedbateľné. Česť Tvojej pamiatke,“ dodal na záver.

Zdroj: <https://www.hlavnespravy.sk/>